

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Confessionis Necessitas

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

posse Regula es vi suorum privilegiorum absolueret a percussione enormi, modo sit occulta.

Negativa
sententia
generanda.

14 At verò non recedendum esse à sententia negativa arbitror. Quanquam non desint viri docti, qui asserant Regulares privilegiatos posse etiam hodie absolueret, seculares à casibus Bullæ Cœnæ, si sint occulti. Cum quibus non stat Pellizzarius.

CONFESSIONIS
Necessitas.

Confessio-
nis præcep-
tū obligat
singulos.

✠ Nec sitas Confessionis urget semel in anno, & præterea in articulo mortis, & quotiescunque peccator vult Eucharistiæ Sacramentum suscipere.

Sed non
pueros an-
te septen-
nium.
Etiam si
discurrat.

1. Quilibet ergo fideles tenetur semel saltem in anno ex præcepto sanctæ Matris Ecclesiæ confiteri ✠. Quæ præcepto ligari incipiunt pueri post septennium, quando nimirum rationis usus in eis elucet; non autem antea, etiam si sint doli capaces: nam hoc est per accidens, ad quod Ecclesia non respexit. Ita Sanctius disputat. 51. num. 31. part. 4. tractat 3. resolut. 52. Tenentur autem in articulo mortis, in quo si dubium sit de usu rationis, & aliquod peccatum confiteantur, absolui debent sub conditione: nam si eligitur pars tutior pro salute illorum, & iniuriæ Sacramenti cessat per conditionem. Ita Chapeavilla de Sacrament. quest. 14. part. 5. tractat 3. resolut. 68.

Imò exco-
municatio
Episcopalis
huic præcep-
to adnexa
nec ligat
impuberes.

Imò probabile puto id fieri posse in vita. part. 4. tractat 3. resolut. 53. An verò ante annos pubertatis existentes incurrant excommunicationem synodalem aliquorum Episcoporum contra omittentes Confessionem annuam? Affirmat Hurtado de Sacrament. disputatio. 7. de Pœnitent. diff. 9. Sed probabilis est negativa sententia Merceri in 3. part. quest. 6. art. 5. num. 7. & aliorum: quia, (ut dicitur in cap. 4. de delictis puerorum) in pueris relinqui solet inultum, quod in aliis progressionibus atatis hu-

mana leges ducunt se verius puniendum. par. 3. tract. 4. resolut. 120.

2. Annus, intra quem Ecclesia præcipit semel confiteri, computandus est à Ianuario in Ianuarius: quia annus absolutè dictus communiter, & ordinariè sic computatur. Quamvis Suarez disputat. 16. sect. 6. doceat computandum esse à Quadragesima in Quadragesimam, aut à Paschate in Pascha. Unde qui confiteretur in Ianuario præsentis anni, satisfaciet pro anno præteriti, & si confiteatur in Decembri sequentis anni satisfaciet etiam pro illo anno. Ita Valquez in 3. part. tom. 4. quest. 90. artic. 2. dub. 1. Et Laymann addit lib. 5. tract. 6. cap. 5. num. 10. quod, qui infra annum confessi sunt, & in sequenti Paschate reperuntur infirmi in lecto, ac proinde communicare non possunt, non sunt ad Confessionem impellendi. Et ratio est, quia Concilium Lateranense in cap. omnis utriusque sexus, non assignavit pro Confessione tempus Paschale, sicuti assignavit pro communionem: igitur quocumque anni tempore impleri potest. Imò addit etiam Laymann haud graviter peccaturum, qui annuam Confessionem ad modicum tempus ultra annum differret ex iusta causa, ut à Paschate ad Pentecostem, putans se runc eam commodius peracturum. part. 3. tractat. 4. resolut. 81. Et part. 4. tract. 4. resolut. 206. Et olim in part. 2. tractat. 17. resolut. 14.

Annus au-
tem præce-
pti com-
putandus
est à Ia-
nuario in
Ianuariū.

Et ex ista
causa pau-
dulerius.

3 Tenetur autem fidelis hoc præcepto confiteri omnia peccata mortalia, non quidem omnia, quæ committit in eo anno, ut probabile putat ex citato Concilii capite Mercerus in 3. part. quest. mortalia. 6. art. 5. num. 3. Sed omnia, quæ recordatur, quando confiteatur. Ita Hurtado de pœnitent. diff. 11. Unde qui in Ianuario v. gr. confessus est, non tenebit iterum confiteri in Paschate, si nova mortalia committat, vel oblita recordatur, nisi communionis gratia, aut mortis occasione part. 2. tract. 17. resolut. 54. nec non part. 3. tract. 4. resolut. 124. Et part. 4. citat.

Hoc præce-
pto obligat
ad confite-
nda omnia
mortalia,
quæ me-
morantur.

Vnde non obligat eos qui non habent nisi venialia.

4 Non tenetur ad hoc præceptum, qui non habet, nisi peccata venialia: quia hæc de iure diuino non tenemur confiteri; Ecclesia verò vt notat Becanus de Sacram. cap. 30. quæst. 6. num. 3 non fecit nouum præceptum Confessionis, sed solum determinauit præceptum diuinum ad certum tempus. part. 3. tract. 4. resolut. 75. & 125. Imò aliqui apud Paludanum in 4. dist. 17. quæ. 1. artic. 4. conclus. 2. tenent, Ecclesiam non posse præceptum Confessionis de solis venialibus indicare. Et quamuis contrarium doceat Benzoni lib. 5. cap. 15. dub. 6 & alij: nihilominus Molfesius, tractat. 2. cap. 10. num. 21. & alij docent. Clementinam vnicam de statu monachorum, vbi præcipitur Religiosis Sancti Benedicti, vt semel in mense confiteantur, non obligare sub mortali, quando non adsunt mortalia.

Vel etiam mortalia quæ iustis de causis explicari non possunt.

Quod simile dici potest de vniuersali præcepto Ecclesie, & peculiari alicuius Religionis, part. 3. resolut. 1. 5. citat. à 5. Quæ omnia, & quoad vltimum in part. 5. tractat. 13. resolut. 35. Ex quibus inferitur cum Laymann lib. 5. tractat. 6. c. 5. num. 18. & aliis, non teneri ad Confessionem annuam, qui habet peccata mortalia, quæ iusta de causa confiteri non potest. Quid quid dicat Nugnus in Addit. ad 3. part. quæst. 6. art. 6. diff. 1. teneri talem confiteri saltem venialia. part. 3. tr. 4. resolut. 125.

Sed an si ai faciat huic præcepto, qui confitetur sola venialia, quæ habet si postea committat mortalia, vt non tenetur hac in 3. part. quæst. 6. art. 5. num. 3. quia Ecclesia præcipit tantum Confessionem mortaliu. part. 4. tr. 4. resolut. 206. in fine.

5 Per Confessionem tantum venialium secundum Hurtado de Sacrament. disputat. 7. de penitent. diff. 11. non satisfit præcepto Ecclesie secundum Ochaguiam de Sacrament. tractat. 2. quæst. 9. satisfit: vnde, qui in principio anni confessus est sola venialia, & postea committat mortalia, secundum illum tenetur intra eundem annum iterum confiteri. Secundum istum non ita, & hæc opinionem certiore putat Mercerus in 3. part. quæst. 6. art. 5. num. 3. quia Ecclesia præcipit tantum Confessionem mortaliu. part. 4. tr. 4. resolut. 206. in fine.

Nemo tenetur Confessionem

6 Tenet Nugnus in 3. part. tom. 2. quæst. 6. art. 5. diff. 1. concl. 4. quod, si adest periculum obliuiscendi multa peccata, tenetur quis iure diuino confiteri, etiam

ante annum: quia iure naturæ tenemur ad integram Confessionem, & consequenter ad præueniendum periculum illam dimidiandi. Sed hæc opinio non est tenenda quia si hoc esset, homo sæpè teneretur confiteri infra annum, dum regulariter homo non possit recordari peccatorum vnius anni: & nihilominus Ecclesia obligationem iuris diuini determinauit ad singulos annos. Ad argumentum Nagui responderetur, nos non teneri ad integram Confessionem peccatorum, quæ fecimus, sed eorum, quæ recordamur, adhibito prius sufficienti examine. Ita Turrianus de penitent. quæst. 6. art. 2. disput. 19. dub. 4. Villalobos in summ. tom. 1. tractat. 9. diff. 9. num. 7. & alij part. 3. tr. 4. resolut. 155.

annuam præuenire ob periculum obliuiscendi multa peccata.

7 Tenetur tamen fidelis præceptum annuæ Confessionis præuenire, si timeret, quod in fine anni, quando urgebit præceptum, non erit copia Confessarij. Si tamen in die festo, qui præuidet se non posse hora nona Sacram audire, tenetur anticipare. Quod etiam dicendum est de præcepto Communionis in Pascha. Ita Laymann Thom moral. lib. 5. tractat. 6. cap. 5. num. 9. & alij. Sed quoad Confessionem Ioannes de la Cruz, p. 2. de Sacram. Pen. q. 3. dub. 3. conclus. 3. contrariam opinionem probabilem putat. Et quoad Communionem Azorius tom. 1. lib. 17. cap. 41. quæst. 13. contrarium asseruit. p. 3. r. 4. resolut. 69.

Tenetur verò, si in fine anni timeat de futuram copiam Confessarij.

8 Quod si anno transacto, præceptum Confessionis quis non impleuerit, ex communi, & probabiliore opinione Doctorum, quos citat & sequitur Villalobos diff. 28. numero 8. tenetur primo assignatur vt non prætereatur, non verò ut, eo præterito, cesset obligatio præcepti. Sed Fillucius, tom. 1. tract. 7. capit. 3. Sed aliqui num. 54. probabilem putat contrariam sententiam Diui Antonini, Syluestri, & aliorum. Primum, ob auctoritatem Doctorum. Secundò: quia præceptum affirmatiuum obligat determinatè pro certo tempore, vt præceptum ieiunij Honorarum Canoniarum, &c. parte 3. tract. 4. ferret vni resolutione 130. Posita verò prima opinio

Qui in annum Confessionem præceptam prætermisit, tenetur confiteri quantum primum. Et in prioribus sententia, si is Confessione multo distaret vni peccatum

Et 2 ne, qui

sommitte-
ret. Peccat ve-
rò mortali-
ter contra
hoc præcep-
tum excō-
municatus
negligens.
absolui, ut
valeat cō-
fiteri.

ne, qui Confessionem omitteret non
committeret tot peccata, quoties obla-
ta opportunitate confitendi non confi-
teretur, ut docuit Bonacina de Sacramen-
dis. *disputatione 5. quæst. 5. sent. 2. punct. 4. num.*
30. Sed unum solum eo quidem gra-
vitas, quo diutius Confessionem sine
causa differret. Ita Nugus in *add. 3. p.*
tomo 2. quæst. 6. ar. 5. diff. 5. & alii par. 3. t. 4.
ref. 135.

9. Obligantur etiam hoc præcepto
excommunicati ad tollendum vincu-
lum excommunicationis, unde si eius
absolutionem negligunt impetrare,
peccant mortaliter contra hoc præcep-
tum. Ita Layman *lib. 2. tit. 5. c. 2. n. 38. par.*
3. t. 9. ref. 88.

10. Sotus, in 4. dist. 18. art. 3. Suarez in
præcepto 3. tom. 4. disp. 36. sect. 7. num. 3. & alii do-
cent, huic præcepto non satisfacere per
Confessionem validam voluntariè, ex
defectu nimirum doloris, propòsiti, &c.
Ràtio est, quia ex supra dictis Ecclesia
non præcipit aliam Confessionem, ab
ea quam Deus fieri mandat. Sed Deus
præcipit veram, & validam Confessio-
nem: ergo etiam Ecclesia. Hæc opinio
est probabilior, quam tener etiam Hen-
riquez, *lib. 4. cap. 4. §. 1.* qui tamen adverte-
tit, quod licet faciens Confessionem
voluntariè nullam, non satisfaciat Ec-
clesiæ præcepto, liberatur tamen ab ex-
communicatione imposta in quibus-
dam constitutionib. Synodalibus con-
tra tale præceptum transgredientes. Sed
probabilis quoque est absoluta senten-
tia Paludani in 4. dist. 17. qu. 7. & aliorum,
quod talis satisfaciat præcepto. Tum
quia Ecclesia non potest præcipere ac-
tus internos; sed solum externum actum
Confessionis. Tum etiam quia remissio
peccatorum est finis huius præcepti, &
ided non potest cadere sub præcepto.

11. Tenetur præterea quis ad Con-
fessionem quoties habet peccatum
mortale, & vult, aut debet communi-
care, aut celebrare Missam. An autem in
casu necessitatis possit quis communi-
care, aut celebrare cum conscientia
peccati mortalis sine prævia Confessio-
ne.

ne, & ad quid teneatur in tali casu, vide
V. Celebrare Missam, an. 35.

12. Ad Extremam Vactionem non est
necessario præmittenda Confessio, ut
dicemus V. Extrema Vactionis, n. 19.

13. Est autem necessaria Confessio
in articulo mortis necessitate præcepti
divini, quando adest copia Sacerdotis
in nullo casu debet quis confiteri
Laico, ut diximus V. Confessarius n. 2. quæ-
vis possit per illum absolui à censuris, ut
dictum est V. Absolvere, n. 57. Nec impro-
babiliter docent Vasq. Suar. & alii, illo
præcepto nos etiã aliquando in vita ob-
ligari, quia est tabula post naufragium,
quã non solum tenemur accipere cum
certò imminet mors, sed etiam quando
adhuc est spes evadendi. p. 1. t. 8. ref. 382
& 39.

14. Potest autem licitè moribundus
perere absolutionem peccatorum à Sa-
cerdote, etiam excommunicato, hære-
tico, irregulari, &c. si non est alius. Vide
V. Scandalum n. 10.

15. Quoniam verò Pius V. in Bulla su-
per Gregor. edicta anno 1566. præcipit, ne
medici ultra tertium diem ægrotum vi-
sitent, nisi de illius Confessione per
Confessarii chirographum certificent,
additque in Doctoratu exigendum à
medicis iuramentum servandi hanc
constitutionem, quæ renovatur in cap-
cum infirmitas, de pœnit. & remiss. Ad-
verte cum Nugno in *Addit. ad 3. part.*
tom. 2. quæst. 6. ar. 5. difficult. 2. contra
Cherubinum, compen. Bull. tomo 2. con-
stitut. 3. Pii V. schol. 2. dictas leges non
obligare, nisi in morbo gravi, vel
qui in principio prudenter iudicatur pe-
riculosus, ut gravis efficiatur. Item su-
pradictam monitionem fieri posse à me-
dico per alios: nam sic dictas leges in-
terpretata est consuetudo. Ita Homo-
bonus de statutibus p. 1. c. 5. Tertio si æger
admonitus nollet confiteri, non debere
à medicis in probabili mortis periculo
deseri. Imò, si medicus prudenter iudica-
ret monitionem nil profuturam, nec illum
monere teneretur, neque deserere, quia
Pontifex nihil frustratorium præcipit.
Ita Sanch. *summ. tom. 1. lib. 3. cap. 16.*
num.

aut cele-
brare.
Non autem
ante exco-
municam V-
tionem.
Rursus cō-
fiteri tene-
tur fidelis
in periculo
mortis
Non Laico.

Sed Sacer-
dote, quicquid
que ille sit.
V. Scandalum n. 10.

Medici au-
tē non tenen-
tur ægrotum
de Confes-
sione mon-
nere, nisi
in morbo
gravi.

Et sic nec
per seipsum.
Nec tenen-
tur impo-
nentem
deserere.
Aut non
profuturam
monitionem
adhibere.

tenetur in
frat. annu.
confiteri,
qui est in
mortalis,
vult & com-
municare.

Sufficit autem eis testimonium domesticorum, quod si confessus. Et sic usu recepta est confessio. P. 17. Et hoc modo modum dicitur in servaturos. Non tenetur infra annum quis confiteri ob periculum incurrendi in nova peccata. Licet teneatur confiteri.

num. 10. 11. p. 11. tract. 1. ref. 22. Quarto, sufficere medicis, quod de Confessione agroti testentur, eius domestici fide digni vel etiam ipse, si est magna auctoritatis. Et sic interpretata est consuetudo constit. predictae secundum Nugnum, ubi supra. Et tandem iuramentum à medicis praestitum exequenda dicta constit. intelligi in quantum ut recepta est. Ita Sanchez ubi supra. p. 3. tract. 4. resol. 93. Quaerit an quis propter periculum incurrendi in nova peccata teneatur frequentius confiteri quam semel in anno? Affirmat cum plurimis aliis Cajetan. in summ. verb. confess. 8. 5. At rectè contrarium tenet, & docet Lugo de Sacrament. Pœnitent. disputat. 1. sect. 4. num. 43. Et sequi qui tamen affirmat teneri sub mortali sapienter intra annum elicere actum contritionis ad vitandum periculum illud incidendi in nova peccata mortalia; quamvis non sit necessarium interrogare de hoc pœnitentem, nec eum admonere in particulari de tali obligatione, part. 7. tract. 12. ref. 31.

CONFESSIO
Modus:

Confessio debet fieri ore proprio. Quamquam in aliquibus casibus, quidam admittant fieri possè dando peccata scripta Confessario presenti.

16 Confessio, primò extra necessitatem faciendae semper est ore proprio. Sic enim habet Ecclesiae consuetudo. ¶ An verò hæc consuetudo obliget sub mortali, ita ut non sit absolvendus, qui presenti Confessario sine causa præberet peccata scripta, & de illis se accusaret? Affirmat Fagundes præc. 3. lib. 3. cap. 1. num. 8. quia talis mutatio est gravis, & in re gravi. Sed Villalobos tom. 1. tract. 9. diffi. 31. num. 1. putat, talem non committere, nisi veniale; & si id faceret ex causa rationabili, nullo modo peccare. Quod, & Laymann lib. 5. tract. 6. cap. 6. num. 3. cum aliis admittit, & assignat duos casus, quorum unus est, si quis magnum pudorem sentiret in proferendis peccatis; alter, si agrotis gutturis angorem pateretur, ita ut vix, aut agrè posset ore

tenus confiteri. Ratio verò est; quia consuetudo prædicta videtur non obligare in his casibus, p. 3. tr. 4. ref. 127.

17 An vero ad implendum præceptum in Paschate, vel in articulo mortis non solum quis possit, sed etiam teneatur confiteri per scriptum, si alio modo non potest? Affirmat; respondet Turrianus de tœnit. quest. 9. art. 2. disputat. 31. dub. 2. Becao de Sacrament. cap. 37. quest. 7. num. 2. & alii. Quia præceptum Ecclesiasticum ordinatum ad implendum divinum, obligat ad adhibendam diligentiam, & apponendam media, quæ non sunt magnæ difficultatis, qualis est Confessio scripta; nam in hoc est modicus labor, & periculo publicationis occurrere potest adhibendo cautelam, ut post lectionem Confessarii comburatur, &c. Sed negativam sententiam Ioannis de la Cruz in direct. Aliqui affirmant. conf. 2. de Sacrament. Pœnitent. quest. 7. dub. 7. concl. 1. & aliorum probabilem puto. Quia peccata scribere, & confessario scripta præbere, est modus confitendi insolitus, & de se publicus. Quod satis est, ut lex Ecclesiastica ad id non cogat, p. 3. tr. 4. ref. 128. Et p. 5. tr. 6. resol. 4. s. 19.

An adimplendum præceptum annum vel articuli mortis, qui aliter non potest teneatur confiteri per scriptum?

Alii probabiliter

18 Et ob eandem rationem non teneatur quis confiteri per interpretem, si alio modo non potest. Et ideo dicitur in Concilio Lateranen. Omnia sua solus in casu die peccata confiteatur proprio Sacerdoti. Ita cœdū est de Saucius in selectis disputat. 33. numer. 8. Confessio & alit. Et hoc Vasquez in 3. part. tom. 4. no per inquest. 99. artic. 4. dub. 3. & alii, proce- terpretem. Vere etiam dicunt in articulo mortis. Granadus in 3. p. contro. 7. tr. 2. disp. 9. sect. 6. n. 28. contrarium docet: nam aliqui moribundus exponeretur gravi periculo damnationis, quia contritionem in illo articulo habere, difficile est; & sine contritione peccatum mortale non remittitur, saltem si non recipitur aliud Sacramentum. Favet huic sententiæ D. Thomas addit. ad 3. part. quest. 9. art. 3. ad 2. affirmas, præceptum Confessionis obligare ad adhibendum interpretem, si aliter non potest, quod saltem prote- dit in articulo mortis. Sed ego dicen-

Et 3. dum